

Rozhovor LODNÍCH NOVIN s kormidelníkem Tří sester Milanem Hájkem

Milan Hájek

Jedním z nejlepších offshore jachtařů u nás je Milan Hájek, který v poslední době stojí především za skvělými úspěchy týmu Three Sisters. Bouřlivák se kterým nebylo dříve radno se hádat, se v poslední době uklidnil a na výsledcích je to znát.

S týmem Three Sisters jste potvrdili loňské vynikající druhé místo v ORC na Rolex Middle Sea Race šestou příčkou letos. Který ročník byl pro vás náročnější?

Tak určitě ten letošní 30.ročník, kdy se sešla daleko větší konkurence než v loňském roce a povětrnostní podmínky byly chvílemi opravdu brutální. První dvě noci se přes celé závodní pole přehnal několik bouřek, vítr dosahoval až 50 knotů. My jsme hned první noc zlomili spinakrový peň a roztrhli jeden ze spinakrů, nutno podotknout, že ne zcela naší vinou. Nebyli jsme jediní, kdo měl vážné problémy, tuto noc vzdalo asi 15 lodí. My jsme však situaci dokázali vyřešit, podařilo se nám během noci peň provizorně spravít a tak jsme mohli bez větších ztrát pokračovat v závodě.

Kde se rozhodovalo o vítězství?

Na Middle Sea Race se většinou rozhoduje o vítězství právě během první noci a následující dopoledne, kdy se startovní pole musí vypořádat s proměnlivým počasím na jihu a východě Sicílie a pak se zrádnými proudy v Messinské úžině. Právě tady můžete hodně získat nebo ztratit. Nám se letos průjezd Messinou podařil na jedničku a tím jsme položili základ k našemu skvělému výsledku i přes to, že letošní podmínky zvýhodňovaly větší lodě.

Závodů na Maltě se tentokrát zúčastnilo mnoho jachet delších než 20 metrů. Většinou šlo o moderní závodní speciály. Na kterém z nich bys závod kolem Sicílie nejraději absolvoval?

Můj sen je si někdy zazávodit na plachetnicích Volvo Ocean Race 70 nebo STP 65, které se tohoto závodu také zúčastnily. Je to přece jenom rychlejší.

Co tě na těchto jachtách nejvíce zaujalo?

Jsou to nejmodernější závodní speciály, na kterých je použito to nejlepší, co ve světě jachtingu je. Tyto lodě dosahují opravdu vysokých rychlostí. Dále mně zaujal profesionální přístup posádky a celého týmu. Měl jsem možnost je sledovat několik dní před závodem a byla to opravdu nádhera.

Sezónu jste zakončili chorvatskou regatou Jabuka. První zprávy hovořily o vašem vítězství v ORC, později jste se posunuli na druhé místo. K čemu došlo, proč se výsledky změnily?

Výsledky se změnila těsně před oficiálním vyhlášením. Dle organizátorů to bylo tím, že v neoficiálních výsledcích byl započten kratší čas závodu. Nehledal bych v tom ale nic nekorektního, nové výsledky opravdu zamíchaly celkový pořadí a nejednalo se tedy jenom o nás. I tak je naše umístění skvělé (2. místo v ORC i IRC) a znova jsme dokázali, že offshore závody jezdit umíme.

Závod Jabuka je netradiční tím, že startuje v noci. Jaké to je odstartovat regatu hodinu před půlnocí?

Start v noci je nádherný :) Je to prostě něco jiného, než za dne. Pro někoho to může být trochu obtížný, ale my tu zase můžeme zúročit naše zkušenosti z nočního závodění.

Tým Three Sisters jsi vedl i na světovém šampionátu v Brindisi. Skončili jste na výborném 10. místě. Nevyšla vám přitom první rozjíždka, nebyla škrtáčka. Pomýšleli jste na šampionátu na lepší umístění?

Reálně jsme mohli obsadit 6 – 7 místo. Bohužel, první rozjíždka trochu nešťastně, pak výborné dvě offshore rozjíždky a znova trocha smůly třetí den, kdy jsme přišli o genu a po vítězství v rozjíždce, jsme pak s menší plachtou zajeli 20. Bohužel, poslední den závodu foukalo nad limit třídy ORC a tak se už nic dalšího neodjelo a tím pádem ani neškrtalo.

I tak skvělý úspěch, vždyť úroveň tohoto mistrovství byla zatím asi nejlepší co se kdy jelo.. Nejede se Americký pohár, TP52 stagnuje a tak je mnoho vynikajících jachtařů volných právě pro tyto závody

Často u nás slyšíme řeči o tom, že handicap ORC nemá budoucnost. V Brindisi to tak nevypadalo. Co si o ORC myslíš ty?

Pro mě je ORC ve Středomoří, konkrétně Chorvatsko, Slovinsko, Itálie, Řecko, jasnou volbou. Stačí se podívat na počet startujících lodí na ME a MS. Myslím si, že ORC v nejbližších letech bude zatím preferovanější. Pokud vím tak v IRC handicapu se nejede ani MS.

Výpočet handicapu se mění, a proto se mění i závodní lodě. Uvažujete i vy o nějakých úpravách?

Tuto zimu projde naše teamová loď radikálními úpravami. Kupujeme karbonový stěžeň, ráhno a PBO vanty. Zároveň budeme optimalizovat kýl (tvar a hmotnost). Dle nových pravidel ORC se budou, společně s designérem, navrhovat nové plachty. Pravděpodobně zmenšíme velikost předních plachet a zvětšíme roach hlavní plachty. Opravdu velký dík našim sponzorům.

S jakými plachtami jezdíte? Jaké plachty tvoří vaši závodní sadu?

Jezdíme s plachtami North Sails 3DL. Konkrétně sadu tvoří hlavní plachta, tři genoa light, medium a heavy 145%, jib 105% a spinakery S1, S2, S3. Pro offshore závody volíme hlavní plachtu z materiálu 3DL s jednostrannou tafetou a přibalujeme jib 95% ze stejného materiálu.

First 40.7 již není nejnovější lodí. Jak dlouho budete na této jachtě ještě závodit a jakou jinou loď máte případně vyhlédnutou?

Díky velké investici a úpravám v letošní zimě zatím neuvažujeme o změně lodě. Myslím si, že First 40,7 je dobrá plachetnice pro inshore závody a ideální pro dlouhé offshore. Naším hlavním cílem je vyhrát Middle Sea Race a k tomu směřuje volba a úprava této lodě.

Budete také příští rok závodit v Chorvatsku, nebo plánujete přesun do jiné lokality?

Začátek sezony bude Tři sestry team testovat nové úpravy v Chorvatsku a sezonu zde zakončí v červnu na Středoevropském mistrovství na Cresu. Pak se přesune na ME na Sardinii a odtud převezde loď na MS na Severní moře, které se jede v září. Podzim bude patřit vrcholu sezony, Rolex Middle Sea Race.

A jaké jsou speciálně tvoje plány na rok 2010?

S týmem Tři sestry bych rád příští rok absolvoval všechny nejvýznamnější závody a samozřejmě Middle Sea Race. Jestli se podaří sehnat sponzora na Ocean Cat projekt, začneme se konečně připravovat s Davidem Křížkem na překonání rekordu přes Atlantik. Zatím máme společně v plánu obhajobu skvělého 7. místa na Texelu. Dále jsem předběžně domluven s Fulcrum sailing teamem na několika závodech v severním Jadranu, určitě jako letos bych chtěl jet Barcolanu a několik významnějších IRC závodů v Itálii. Od příští sezony začínám závodit znova na Fireballu (ME je na Mlýnech) a chtěl bych intenzivně trénovat také na skifu RS 700. No a uvidíme, jak se bude u nás vyvíjet třída Melges 24, kde bych se chtěl zúčastnit alespoň MČR na Lipně.

Plánů mám hodně, ale teď aktuálně hory a snowboard!!!

www.milanhajek.cz